

8 DE MARÇ

DIÀ DE LA DONA
TREBALLADORA

¿PER QUÈ EL 8 DE MARÇ?

UNA HISTÒRIA. Finals del segle XIX i principis del XX. En el tèxtil les dones constitueixen la majoria de mà d'obra. Les condicions de treball, molt dures.

A finals de la primera dècada del segle XX, a Nova York hi ha grans mobilitzacions que s'estenen a tot el país. El 8 de març de 1909 hi ha una manifestació que és la culminació d'una vaga començada el 1908.

DONES PER LA DIGNITAT DE LES DONES

UNA PROPOSTA. L'agost del 1910 es va celebrar a Copenhagen la 2a. Conferència de Dones Socialistes. Prenen la data de la gran manifestació de Nova York com a referent i proposen que el dia 8 de març sigui el Dia de la Dona Treballadora.

UN FET. Nova York. Després de la primera celebració del 8 de març, el 1911, el 25 del mateix mes, les treballadores d'una empresa tèxtil s'han declarat en vaga i són tancades a la fàbrica. Hi ha un incendi i les portes són tancades: hi moren més d'un centenar de treballadores.

MANIFEST 2009:

Avui dia, les dones continuem patint grans injustícies pel fet de ser dones i, alhora, treballadores, immigrades, soles com a caps de família...

A Catalunya hi ha gairebé mig milió de persones aturades, de les quals 100.000 són immigrades. El nombre d'expedients de regulació d'ocupació al 2008 ha estat de 808. Malgrat que el percentatge d'atur quant al gènere és molt semblant, tota aquesta situació està provocant que moltes de nosaltres (sobretot de més de 44 anys) hàgim de recórrer a l'economia submergida, al treball a temps parcial o a la combinació de diferents feines contràries a la nostra dignitat, per tal de cobrir les necessitats més bàsiques (habitatge, alimentació...)

En plena crisi, només el 35% dels homes desocupats col·laboren en les tasques de la llar. El motiu de fons és que hi ha un model de rerafons prèviament après que no canvia, la qual cosa manté la realitat de la doble jornada de les dones i el fet que siguem nosaltres qui afrontem les majors càrregues, penalitats i conseqüències d'aquesta crisi.

Nosaltres, com a dones obreres i cristianes, en coherència amb les pràctiques de Jesús de Natzaret vers la dona, defensem l'equitat entre els éssers humans i la prioritat de la persona per sobre del capital i del patriarcat:

- S'ha d'acabar la **penalització de la maternitat** (per aconseguir un contracte laboral o la seva renovació).
- S'han d'acabar els impediments per als **reagrupaments familiars** de les que som immigrades.
- El treball ha d'**ajustar-se a les necessitats** de dones i d'homes i a la decisió lliure de constituir un nucli familiar.
- No és possible una política de conciliació vida familiar-vida

laboral sense un **nou model d'organització social** i, per tant, un canvi en els papers socialment assignats a la dona i a l'home.

Avui volem proclamar, com les dones treballadores de fa cent anys, el compromís i la dignitat de la nostra lluita que es fa present en les dones que:

- som el pal de paller en el si de les nostres famílies i que fem malabarismes per arribar a fi de mes; que comprovem que no estem soles; que ens apleguem amb altres dones; que fem respectar els nostres drets.
- estem compromeses en les associacions dels nostres barris: AMPA, Vocalies de Dones de les Associacions Veïnals, parròquies...
- treballem per una societat més justa i solidària des dels moviments de dones i les organitzacions del poble (partits, sindicats, ONG...)
- comunitàriament fem per sortir de l'atur, la marginació, la soledat, els maltractaments...
- malgrat tot, continuem somniant i estimant, i sostenint el món!

I així manifestem amb coratge i testimoniatge, que un altre món ja és possible, que una altra manera de vida per a nosaltres, les dones, també és possible!

MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS: (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA